

ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย

อ.ดร.ดวงกมล จงเจริญ

สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

การรับรู้และการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

- การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยมีความสัมพันธ์กับการคิดซึ่งเป็นพัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย เป็นกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดเพื่อให้เกิดเข้าใจกันในสังคม โดยการใช้ภาษาในการสื่อสาร ซึ่งภาษาทำหน้าที่ในการสื่อความหมาย ความคิด ที่เป็นตัวเชื่อมความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดของมนุษย์ไปสู่กันและกัน
- ปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดต่อพัฒนาการ คือ วุฒิภาวะ และการเรียนรู้
- การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย จะเรียนรู้ผ่านกระบวนการในการรับรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้ของเต็ทกปฐมวัย

- กฎของการเรียนรู้ (Edward L. Thorndike)

กฎของความพร้อม

- 1) ถ้าบุคคลมีความพร้อมที่จะเรียนรู้แล้วได้เรียน จะเกิดความพอใจ
- 2) ถ้าบุคคลพร้อมที่จะเรียนรู้แล้วไม่ได้เรียน จะเกิดความรำคาญใจ
- 3) ถ้าบุคคลไม่พร้อมที่จะเรียนรู้แล้วถูกบังคับให้เรียน จะเกิดความรำคาญใจ

กฎแห่งผล : ผลแห่งปฏิบัติการตอบสนองใดเป็นที่พอใจ บุคคลย่อมกระทำการปฏิกริยานั้นซ้ำอีก

กฎแห่งการฝึกฝน : พฤติกรรมใดที่ได้มีโอกาสกระทำซ้ำๆ บ่อยๆ และมีการปรับปรุงอยู่เสมอ ย่อมก่อให้เกิดความคล่องแคล่วชำนาญ

การเรียนรู้ภาษาของเด็กปฐมวัย
การเรียนรู้ภาษาตามแนวทาง Whole language

ภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์
ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการคิด ซึ่งจะนำไปสู่พัฒนาการ
ทางเชาวน์ปัญญาในชั้นสูง ภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการ
สื่อสาร ทั้งในการแสดงออกถึงความต้องการ ความรู้สึกนึก
คิด และข่าวสาร อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้
โดยเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้มนุษย์สามารถถ่ายทอดความคิด
ที่เป็นนามธรรมได้ การจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริม
พัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยจึงเป็นสิ่งที่มีความ
จำเป็นอย่างยิ่ง

การวางแผนการจัดประสบการณ์ทางภาษาควรเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจว่าการจัดประสบการณ์ มีความหมายที่กว้างกว่าการสอน หรือการถ่ายทอดความรู้ แต่เป็นการจัดเตรียมทุกอย่างเพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาทางภาษา และควรทำความเข้าใจด้วยว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับการรู้หนังสือ (Literacy)

การกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัด ประสบการณ์ทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

1. จุดมุ่งหมายของการจัดประสบการณ์ทางภาษาภาครับ
 - 1.1 เด็กได้อยู่ในบรรยากาศที่มีการใช้ภาษา
 - 1.2 เด็กได้รับความพึงพอใจและความสนุกสนานผ่านทางภาษา
 - 1.3 เด็กมีโอกาสนำเสียงที่ได้ยิน
 - 1.4 เด็กได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่พร้อมไปด้วยการใช้คำใหม่ๆ
 - 1.5 เด็กมีโอกาสดึงและทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด
 - 1.6 เด็กมีโอกาเรียนรู้อะไรที่จะทำตามคำแนะนำ หรือคำสั่ง

การกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัด ประสบการณ์ทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

2. จุดมุ่งหมายของการจัดประสบการณ์ทางภาษาภาคส่ง
 - 2.1 เด็กมีโอกาสใช้ภาษาอย่างอิสระ โดยได้รับกำลังใจ และการยอมรับนับถือต่อความต้องการในการสื่อสารของเด็กเอง
 - 2.2 เด็กได้รับการสนับสนุนให้ออกเสียงอย่างถูกต้อง
 - 2.3 เด็กมีโอกาสเรียนรู้คำศัพท์ที่ใช้เพิ่มเติม
 - 2.4 เด็กได้รับการสนับสนุนให้พูดประโยคที่สมบูรณ์ตามระดับพัฒนาการ
 - 2.5 เด็กได้รับการส่งเสริมให้พูดโดยใช้คำหลายๆ ประเภท ทั้งคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ ใช้วลี หรือใช้ประโยค
 - 2.6 เด็กมีโอกาสพูดเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ
 - 2.7 เด็กมีโอกาสใช้ภาษาทั้งในการแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น
 - 2.8 เด็กมีโอกาสใช้ภาษาที่สัมพันธ์กับคณิตศาสตร์และตรรกศาสตร์ เช่น ใช้ภาษาในการอธิบายขนาด ปริมาณ จัดหมวดหมู่ หรือแสดงเหตุผล

การจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อ การเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็ก ปฐมวัย

- การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กด้านภาษาจำเป็นต้องสร้างสภาพแวดล้อมให้เด็กได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอย่างมีความหมาย และเป็นองค์รวม เนื่องจากสภาพแวดล้อมในห้องเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญที่ส่งผลต่อความต้องการในการเรียนภาษาของเด็ก การจัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาของเด็กต้อง สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ของเด็ก
- ห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยควรมีวัสดุอุปกรณ์ส่งเสริมการเรียนรู้หนังสือที่มีคุณภาพ

การส่งเสริมทักษะทางภาษาสำหรับเด็ก ด้วยการสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language)

การสอนภาษาสำหรับเด็กอนุบาลจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและมีความท้าทายอย่างมาก เพราะในระดับปฐมวัยนั้นเป็นวัยเริ่มต้นแห่งการเรียนรู้ การส่งเสริมทักษะต่าง ๆ จำเป็นอย่างที่ต้องคำนึงถึงพัฒนาการและความพร้อมของเด็กเป็นสำคัญ เพื่อให้เด็กเติบโตและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับวัย ซึ่งวิธีการสอนภาษาหนึ่งที่ได้รับคามนิยมคือ การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language Approach)

- การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language Approach) เป็นนวัตกรรมในการสอนภาษาที่นักการศึกษา ร่วมกับนักภาษาศาสตร์คิดค้นขึ้นเพื่อแก้ปัญหาการเรียน ภาษาของเด็ก ซึ่งเกิดจากแนวคิดที่ว่าธรรมชาติของเด็กนั้น เกิดมาพร้อมกับความสามารถในเรียนรู้ทักษะทางภาษาได้ ด้วยตัวเองจากประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมรอบตัว
- การสอนภาษาแบบองค์รวมนี้ จึงเป็นแนวทางที่สำคัญในการ ส่งเสริมทักษะทางภาษาให้กับเด็ก โดยไม่ไปขัดขวาง พัฒนาการที่เหมาะสมของเด็ก ทำให้เด็กมีความสุขในการ เรียนรู้ และมุ่งมั่นให้เด็กมีความเข้าใจในพัฒนาการทาง

หลักการสำคัญของการสอนภาษาแบบธรรมชาติ

- การจัดสภาพแวดล้อม เน้นให้เด็กได้คุ้นเคยกับการใช้ภาษาอย่างมีความหมายและเป็นองค์รวม
- การสื่อสารที่มีความหมาย ควรให้เด็กมีโอกาสสื่อสารโดยมีพื้นฐานจากประสบการณ์จริงที่มีความหมายต่อเด็ก
- การเป็นแบบอย่าง ครูผู้สอนจะต้องให้เด็กเห็นประโยชน์ของการใช้ภาษา จะต้องอ่านและเขียนโดยมีจุดมุ่งหมายในการใช้จริงให้เด็กเห็น
- การตั้งความคาดหวัง ครูควรเชื่อมั่นว่าเด็กมีความสามารถในการอ่านและการเขียนตั้งแต่เริ่มต้น
- การคาดคะเน ควรให้เด็กมีโอกาสดูทดลองกับภาษา
- การให้ข้อมูลย้อนกลับ ควรตอบสนองความพยายามในการใช้ภาษาของเด็กในทางบวก
- การยอมรับนับถือ ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก
- การสร้างความรู้สึกรับประกัน ส่งเสริมให้เด็กรู้สึกปลอดภัยที่จะคาดคะเนในการอ่านหรือเขียน

บรรยากาศของห้องเรียนสอน ภาษาแบบองค์รวม

- ห้องเรียนที่สอนภาษาแบบองค์รวมนั้น จะทำหน้าที่เป็นสถานที่จำลองให้เด็กเรียนรู้ทางภาษาดด้วยตัวเอง มีการติดป้ายชื่อสัญลักษณ์บ่งบอกแต่ละมุม ประสพการณ์อย่างชัดเจน นอกจากนี้สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในห้องจะมีการทำป้ายชื่อสัญลักษณ์ทั้งหมด เพื่อให้เด็กได้เชื่อมโยงสิ่งต่างๆกับคำที่ปรากฏ

รูปแบบการสอนภาษาแบบองค์รวม

- เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยครูผู้สอนจะต้องให้เด็กมีโอกาสเลือกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเอง โดยมีการจัดเตรียมกิจกรรมที่หลากหลาย และไม่จำกัดการเรียนรู้ของเด็กด้วยลำดับขั้นตอนหรือเวลา

ครูสอนภาษาแบบองค์รวม

- ครูที่เน้นการสอนภาษาแบบองค์รวมจะต้องมีความอดทนและเข้าใจธรรมชาติในการเรียนรู้ภาษาของเด็ก นอกจากนี้ในการสอนภาษาแบบองค์รวมจะเน้นให้เด็กสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจในทักษะทางภาษาด้วยตนเอง ครูจึงต้องเป็นผู้ทำหน้าที่แนะนำและสนับสนุนมากกว่าที่จะเป็นผู้ควบคุม ส่งเสริมให้เด็กกล้าแสดงออก ชมเชยและให้กำลังใจต่อการแสดงออกของเด็กอย่างเหมาะสม

การส่งเสริมทักษะการฟัง

- ตามแนวทางการสอนภาษาแบบองค์รวม ครูสามารถส่งเสริมการฟังให้เด็ก โดยการเล่านิทาน อ่านบทกลอนหรือร้องเพลงที่สื่อความหมายถึงสิ่งที่กล่าวถึงได้อย่างชัดเจน มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย เพื่อให้เด็กสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้ฟังกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้ถูกต้อง

Whole Body Listening

ears are listening

eyes are looking

hands are down and still

feet are down and still

I am proud when I use Whole Body Listening!

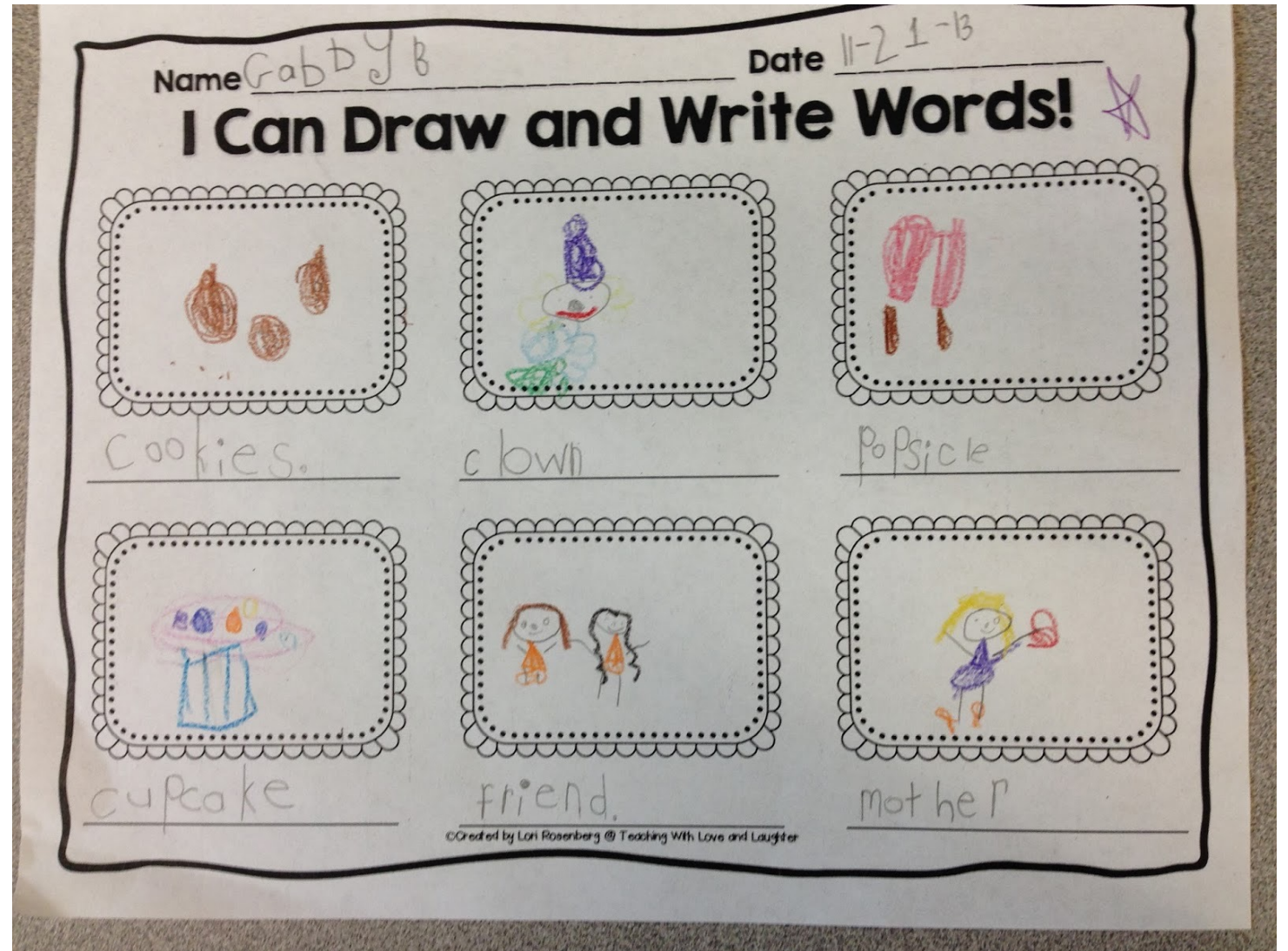

การส่งเสริมทักษะการพูดและการอ่าน

- การส่งเสริมทักษะการพูดและการอ่าน ตามแนวคิดนี้ จะเน้นให้เด็กแสดงออกโดยการตอบคำถามของครู หรือพูดถึงสิ่งที่ตัวเด็กพบเจอเป้าหมายคือเน้นให้เด็กกล้าที่จะแสดงออกและเชื่อมโยงความคิดและจินตนาการออกมาเป็นคำพูดได้

การส่งเสริมทักษะการเขียน

- ครูสามารถส่งเสริมทักษะการเขียนตามแนวคิดนี้ โดยอาจให้เด็กวาดรูปตามที่คุณครูบอก เพื่อเชื่อมโยงภาพกับคำ ซึ่งเป็นพื้นฐานของพัฒนาการการเขียนของเด็ก อาจมีการสะกดคำง่าย ๆ เพื่อเชื่อมโยงไปสู่การฟัง การพูดและการอ่าน

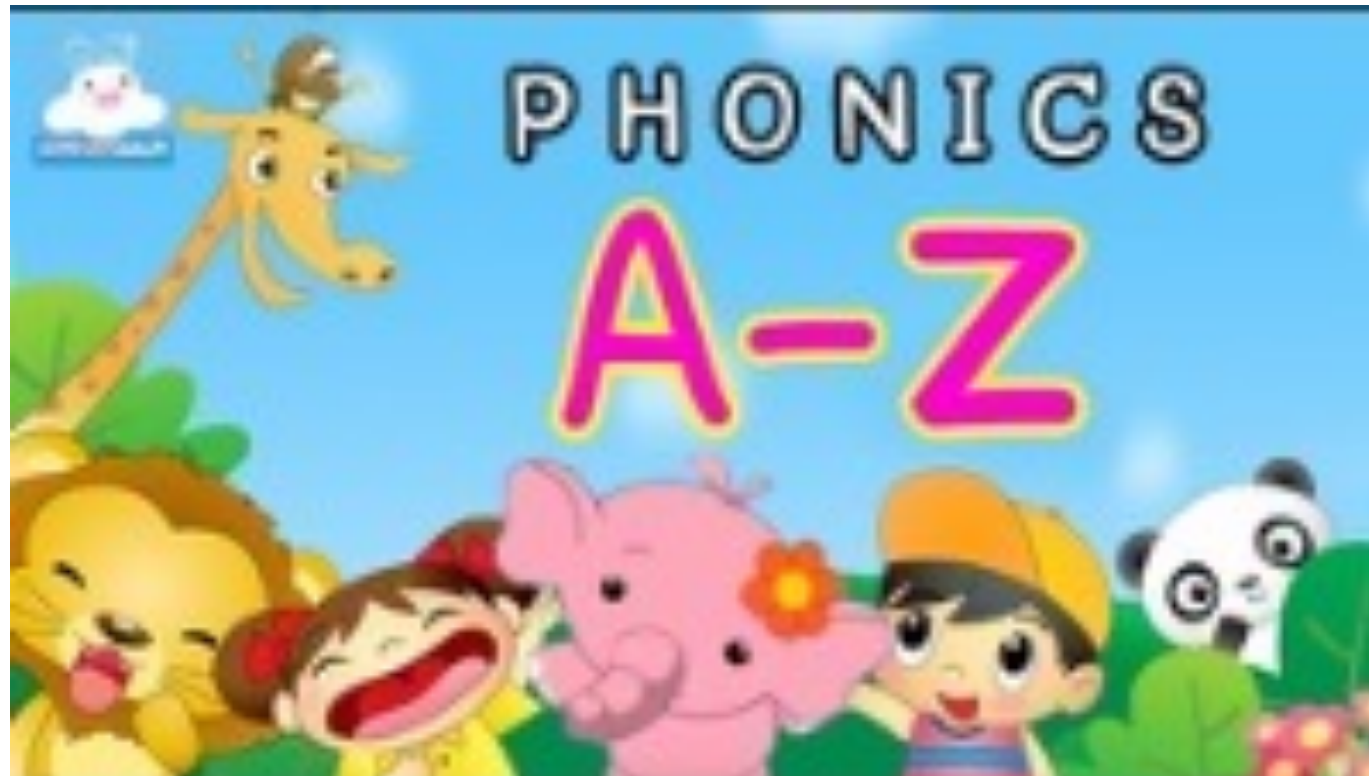

การสอนภาษาอังกฤษนับเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ของเด็กในปัจจุบัน โดยเฉพาะตามแนวนโยบายจากทางภาครัฐที่มุ่งเน้นให้เด็กได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารกับคนต่างชาติ

แนวการสอนภาษาอังกฤษควรคำนึงถึงพัฒนาการตามวัยและความสามารถในการรับรู้ของเด็กเป็นสำคัญ ซึ่งตามหลักพัฒนาการการเรียนรู้ของเด็กวัยอนุบาลนั้นเด็กจะเรียนรู้จากความสนใจเป็นหลัก (Emotional-based learning) การเรียนรู้จากการเล่น การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมผ่านการสอนแบบ Whole Language จนนำไปสู่ความสนุกสนาน และเกิดการจดจำที่สามารถเชื่อมโยงการใช้คำศัพท์ในชีวิตประจำวันได้

สอนการออกเสียง Phonics A-Z

<https://www.youtube.com/watch?v=u7Qf4dYHSBA>

references

- <https://www.youngciety.com/article/journal/whole-language.html>